

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 020912 16 U
Sarajevo, 04.05.2017.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranka Brenjo, kao predsjednika vijeća, Davora Žilića i Maida Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađana Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Federalna uprava civilne zaštite, Ulica Vitomira Lukića broj 10, Sarajevo, protiv rješenja broj: UP1 03-1-37-1-253-7/15NK od 29.12.2015. godine, tužene Agencije za zaštitu ličnih/osobnih podataka BiH, Vilsonovo šetalište broj 10, Sarajevo u upravnoj stvari zaštite ličnih podataka, na nejavnoj sjednici održanoj dana 04.05.2017. godine, donio je sljedeću

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tužene broj: UP1 03-1-37-1-253-7/15NK od 29.12.2015. godine, usvojen je prigovor . . . iz Sarajeva podnesen protiv Federalne uprave civilne zaštite i Federalnog zavoda za penzijsko/irovinsko i invalidsko osiguranje Mostar – Kantonalna administrativna služba Sarajevo, zbog obrade njegovih ličnih podataka o posebnom stažu, te je tačkom II dispozitiva istog rješenja naloženo Federalnoj upravi civilne zaštite i Federalnom zavodu za penzijsko/irovinsko i invalidsko osiguranje Mostar – Kantonalna administrativna služba Sarajevo, da isprave činjenično stanje prouzrokovano nezakonitom obradom ličnih podataka o posebnom stažu podnosioca prigovora, a stavom III dispozitiva je utvrđena obaveza Federalnoj upravi civilne zaštite i Federalnom zavodu za penzijsko/irovinsko i invalidsko osiguranje Mostar – Kantonalna administrativna služba Sarajevo da u roku od 15 dana od dana prijema tog rješenja, obavijeste Agenciju za zaštitu ličnih podataka u BiH o mjerama preduzetim u cilju izvršavanja upravne mjere naložene tačkom II dispozitiva tog rješenja.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora protiv konačnog rješenja tužene, zbog povrede odredaba upravnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U obrazloženju tužbe navodi da je uvidom u personalni dosje podnosioca prigovora utvrđeno da je u radnoj knjižici istog evidentiran poseban staž, a u uvjerenju Ministarstva odbrane, koje je izdato na zahtjev podnosioca prigovora, se navodi da se period sudjelovanja u odbrani BiH računa u penzijski staž kao poseban staž u dvostrukom trajanju, te da služi u svrhu uračunavanja perioda sudjelovanja u odbrani BiH u penzijski staž. Navodi da je na osnovu evidentiranog posebnog staža donio rješenja o plaći državnih službenika i namještenika, između ostalih i podnosiocu prigovora, a ne rješenje o prestanku radnog odnosa radi odlaska u penziju. Ističe da tužena nije nadležan za upis posebnog staža u radnu knjižicu podnosioca prigovora, te da u skladu sa Uredbom o kriterijima, načinu i postupku priznavanja vremena provedenog u odbrani BiH, Federalni zavod PIO vrši upis posebnog staža u radne knjižice na osnovu uvjerenja iz člana 4. ove Uredbe, odnosno u konkretnom slučaju uvjerenja Ministarstva odbrane. Nadalje navodi da je samim tim tužitelj u nemogućnosti postupiti po pobijanom rješenju. Ističe da je zakonito postupio prilikom donošenja rješenja o plaći, a što proizlazi iz mišljenja Federalnog ministarstva rada i socijalne politike od 28.01.2016. godine, prema kojem se poseban staž iz Zakona o PIO-u koji čini penzijski staž uzima prilikom uvećanja plaće na osnovu minulog rada. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženoj na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženi ostaje kod osporenog rješenja i predlaže da se tužba odbije kao neosnovana, dok Federalni zavod PIO Mostar, u svojstvu zainteresiranog lica, u datom odgovoru na tužbu predlaže da se isto poništi.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj:19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu iz sljedećih razloga:

Osporenim rješenjem konačno je usvojen prigovor iz Sarajeva izjavljen protiv Federalnog zavoda za penzijsko/mirovinsko i invalidsko osiguranje Mostar – Kantonalna administrativna služba Sarajevo i Federalne uprave civilne zaštite zbog obrade njegovih ličnih podataka o posebnom stažu, te je, tačkom II dispozitiva istog rješenja naloženo Federalnom zavodu za penzijsko/mirovinsko i invalidsko osiguranje Mostar – Kantonalna administrativna služba Sarajevo i Federalnoj upravi civilne zaštite da isprave činjenično stanje prouzrokovano nezakonitom obradom ličnih podataka o posebnom stažu podnosioca prigovora, a stavom III dispozitiva je utvrđena obaveza Federalnom zavodu za penzijsko/mirovinsko i invalidsko osiguranje Mostar – Kantonalna administrativna služba Sarajevo i Federalnoj upravi civilne zaštite da u roku od 15 dana od dana prijema tog rješenja, obavijeste Agenciju za zaštitu ličnih podataka u BiH, o mjerama preduzetim u cilju izvršavanja upravne mjere naložene tačkom II dispozitiva tog rješenja.

Suprotno navodima tužbe osporeno rješenje se temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni zakona.

Prema obrazloženju osporenog rješenja, Agencija za zaštitu ličnih podataka u BiH zaprimila je prigovor uposlenika Federalne uprave civilne zaštite, nosioca podataka ... z Sarajeva, podnesen protiv poslodavca i Fonda PIO Sarajevo, prema kojem prigovoru su nezakonito koristili njegove lične podatke u vezi sa posebnim tzv. ratnim stažom, koji je bez njegovog pismenog ili usmenog pristanka od strane poslodavca i Federalne uprave civilne zaštite Fonda PIO Sarajevo upisan u radnu knjižicu i uračunat u ukupni penzijski staž osiguranja, te se poziva na akt Federalnog zavoda PIO/MIO broj: FZ 3/2-35-4-127/13 od 25.01.2013. godine u kojem se navodi da bi Federalni zavod PIO/MIO izvršio upis posebnog staža u radnu knjižicu i izvršio unos tog staža u matičnu evidenciju, neophodno je da taj upis zatraži osiguranik lično, dakle svojevrijedno uz predočavanje uvjerenja o posebnom stažu izdatog od strane nadležnog organa. Tužena je rješavajući o prigovoru, u vezi sa pitanjem upisa posebnog staža u radnu knjižicu pribavila odgovor Federalne uprave civilne zaštite u kojem se navo da su paušalni navodi podnosioca zahtjeva jer se ne može sa sigurnošću utvrditi, a niti dokazati da imenovani nije izvršio upis u radnu knjižicu. Isto tako, o istoj stvari pribavljen je i odgovor Fonda PIO od 03.11.2015. godine, u kojem se navodi da je Zakonom o penzijskom i invalidskom osiguranju, u skladu sa članom 94., obuhvaćen i poseban staž kao penzijski staž u dvostrukom trajanju u periodu od 18.09.1991. godine do 13.12.1995. godine, te da je Vlada Federacije Bosne i Hercegovine donijela Uredbu o kriterijima, načinu i postupku priznanja vremena provedenog u odbrani Bosne i Hercegovine u penzijski staž kao poseban staž („Službene novine Federacije BiH“ broj 35/05), shodno kojoj odjele odbrane u općinama vode evidencije i izdaju odgovarajuća uvjerenja o vremenu provedenom u odbrani BiH. Tužena je radi potpunog i tačnog utvrđivanja činjeničnog stanja izvršila i vanredni inspekcijski nadzor u Federalnom zavodu PIO/MIO.

Imajući u vidu obrazloženje osporenog rješenja, dokaze i činjenice predmetne upravne stvari, ovo vijeće nalazi da je tužena pravilno utvrdila da je podnosilac prigovora podnio zahtjev za izdavanje uvjerenja o vremenu provedenom u odbrani BiH i nadležni organ mu je 09.06.2006. godine izdao uvjerenje broj: 17-19-04-02-03-22-19-6776/06, da mu je poseban staž upisan u radnu knjižicu dana, te da poslodavac – Federalna uprava civilne zaštite i Zavod PIO ne posjeduju zahtjev podnosioca prigovora za upis posebnog staža u radnu knjižicu. Dakle, pravilno je zaključila da su lični podaci podnosioca prigovora obrađeni bez njegovog zahtjeva, te je uvidom u kopiju radne knjižice utvrdila da mu je upisan poseban staž na osnovu uvjerenja koje je izdato od Federalnog ministarstva odbrane. Imajući u vidu da je saglasnost nosioca ličnih podataka uslov koji je neophodan za upis posebnog staža, te da je podnosilac prigovora imao diskreciono pravo odlučiti o tome da li će pribavljeno uvjerenje koristiti u svrhu upisa posebnog staža ili ne, kao i to da tužitelj ni Fond PIO nisu posjedovali zahtjev podnosioca prigovora za upis posebnog staža u radnu knjižicu, niti iz dokumentacije proizilazi da je takav zahtjev uopšte postojao, tuženi organ je pravilno postupio kada je, osporenim rješenjem naložio Federalnom zavodu za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar – Kantonalna administrativna služba Sarajevo i Federalna uprava civilne zaštite da isprave činjenično stanje prouzrokovano nezakonitom obradom ličnih podataka o posebnom stažu podnosioca prigovora kao i da ga u roku od 15 dana isti obavijeste o mjerama preduzetim u cilju izvršavanja naložene upravne mjere.

Naime, cilj Zakona o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH“ broj:49/06), je da se na teritoriji Bosne i Hercegovine svim licima, bez obzira na njihovo

državljanstvo ili prebivalište, osigura zaštita ljudskih prava i osnovnih sloboda, a naročito pravo na tajnost u pogledu obrade ličnih podataka koji se na njih odnose. Istovremeno, ovim Zakonom osnovana je i Agencija za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini i utvrđena njena nadležnost prema kojoj Agencija, kada uoči da je neka obrada ličnih podataka nezakonita, zahtijeva od kontrolora da prekine takvu obradu te nalaže druge mjere, a kontrolor je dužan bez odlaganja preduzeti naložene mjere i o tome u roku od 15 dana pisanim putem informisati Agenciju (član 41. stav 1. Zakona). Prema članu 5. navedenog Zakona, kontrolor može obrađivati lične podatke uz saglasnost nosioca podataka, koja saglasnost mora biti data u pisanoj formi, istu mora potpisati nosilac podataka, a podaci u vezi s kojima se daje saglasnost moraju biti tačno označeni, te mora sadržavati ime kontrolora kao i svrhu i vremenski period na koji se saglasnost daje. Nadalje, Uredbom o kriterijima, načinu i postupku priznavanja vremena provedenog u odbrani Bosne i Hercegovine u penzijski staž kao poseban staž – u daljem tekstu Uredba („Službene novine FBiH“ broj 35/05 i 75/09) utvrđeni su kriteriji, način i postupak priznavanja vremena provedenog u pripremama za odbranu i odbranu Bosne i Hercegovine u penzijski staž, kao poseban staž za pripradnika HVO, Armije R BiH i organa unutrašnjih poslova, saglasno propisima koji su se na njih odnosili prije stupanja na snagu Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju. Tako je članom 3. Uredbe određeno da je odjel odbrane u općini, u kojem se vodi evidencija učešća u odbrani BiH pripradnika Oružanih snaga nadležan za izdavanje uvjerenja o vremenu provedenom u odbrani BiH, i koje uvjerenje se u skladu sa članom 4. Uredbe, izdaje na osnovu službene evidencije. Odredbama 5. i 6. Uredbe propisano je da se uvjerenje iz člana 4. iste (poseban staž) izdaje u tri primjerka, i to jedan primjerak za Federalni zavodi PIO, jedan za stranku i jedan primjerak za arhivu, te da se u slučaju gubitka, uvjerenje može izdati samo na zahtjev stranke.

U konkretnoj pravnoj stvari, stanje spisa pruža pouzdan osnov da je tužena pravilno utvrđivala da li je podnosilac prigovora svjesno i slobodno izraženom voljom pristao na upis posebnog staža u radnu knjižicu, odnosno da li je znao ili je mogao znati da mu je isti upisan i da je na to pristao, te pravilno zaključila da u konkretnom slučaju ne postoji zahtjev koji bi predstavljao svojevrsnu saglasnost. Također, ni tužitelj kao ni Fond PIO nisu posjedovali zahtjev podnosioca prigovora za upis posebnog staža u radnu knjižicu, zbog čega se tužbeni prigovori u cijelosti ukazuju neosnovanim. Ovo tim više konačnost i obaveznost odluke Ustavnog suda, čije obrazloženje je djelimično i parafrazirano u osporenom rješenju, a na koju se tužitelj pozivao, ne odnosi se na činjenicu upisa posebnog staža već na činjenicu da se upisani staž uračunava u penzijski staž.

Imajući u vidu izloženo, ovaj sud nalazi da se osporeno rješenje zasniva na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni pravila postupka koji je prethodio donošenju konačnog upravnog akta i pravilnoj primjeni zakona, iz kojih razloga je tužba tužitelja neosnovana, pa je primjenom člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučio kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo